

300 anys Dedicació

LA CATEDRAL, CENTRE DE VIDA LITÚRGICA DE LA DIÒCESI

Benvolguts diocesans:

Es diu en el Cerimonial de bisbes que la Catedral ha de ser considerada “el centre de la vida litúrgica de la diòcesi” (n. 44). La raó d’això la va exposar el Concili quan va dir que “el bisbe ha de ser considerat com el gran sacerdot del seu ramat, de qui deriva i depèn, en certa manera, la vida en Crist dels seus fidels” (SC 41). Crida l’atenció els dos verbs que s’utilitzen per explicar la relació entre el bisbe i els fidels: “derivar” i “depèn”. El Concili afegia: “Per això, convé que tots tinguin en gran estima la vida litúrgica de la diòcesi al voltant del bisbe, sobretot en l’Església Catedral” (LG 21). Certament, només Crist és el Cap de l’Església. Però, per la imposició de mans rebuda en la seva ordenació, el bisbe ocupa a l’Església diocesana el lloc de Crist cap; és la seva imatge viva. “S’hi fa present nostre Senyor Jesucrist, gran Sacerdot, enmig dels creients” (LG 21).

En totes les celebracions litúrgiques presidides pel bisbe es posa en relleu el que és l’Església com a sacrament de salvació que, a través d’uns signes sagrats, posa els homes en relació amb Crist. La missa presidida pel bisbe, acompanyat pels sacerdots i diaques i al costat del poble de Déu, és una esplèndida epifania de la nostra Església. El Concili ho va expressar amb claredat quan en la constitució sobre la litúrgia va dir que “la principal manifestació de l’Església té lloc en la participació plena i activa de tot el poble sant de Déu en les mateixes celebracions litúrgiques, especialment en una mateixa Eucaristia, en una mateixa oració, al costat d’un únic altar que el bisbe presideix envoltat per el seu presbiteri i els seus ministres” (SC 41). Els preveres apareixen al costat del bisbe, com a companys i col·laboradors seus. Els diaques ajuden el poble cristià a descobrir la varietat de ministeris que enriqueix l’Església i la important funció que en ella exerceixen. I després la vida consagrada i tot el poble sant de Déu, que s’uneix al voltant del bisbe, els preveres i diaques en l’escolta de la Paraula i la celebració del misteri eucarístic.

Per això és tan important que el bisbe celebri a l’altar de la Catedral almenys els tres moments litúrgics que es poden considerar fondants per a la vida cristiana: la Vetlla Pasqual, que és centre de les celebracions dominicals, eucarístiques i baptismals; les ordenacions, origen del ministeri en l’Església diocesana; i la Missa crismal, que és manifestació de la plenitud sacerdotal i signe de la unió de tots els preveres amb el bisbe. A més, en aquestes tres ocasions, la concelebració dels preveres amb el bisbe i el ministeri dels diaques expressa la unitat del sacerdoti ministerial en Crist i l’Església. És Ell, el Senyor, qui seua a la dreta del Pare, i no deixa d’estar present i operant en l’Església, pel ministeri jeràrquic, sobretot en les celebracions litúrgiques (cf. LG 21, SC 7). Participar de l’altar on celebra el bisbe, concelebrar amb ell en el seu altar, és la forma més expressiva de reafirmar i confirmar la comunió eclesial. En aquestes ocasions és especialment important manifestar la unitat del poble cristià entorn del seu bisbe, evitant la seva dispersió en petites comunitats. L’Eucaristia celebrada al voltant del bisbe vol expressar de manera singular la realitat de l’Església particular.